

FRANC KLANČNIK

*Franc Klančnik (?),
ljudski godec iz Plešivca,
deloval med obema vojnama.
V: P. Pustatičnik, Rojstvo in
poroka v Plešivcu. CSŠ - MR.
Tišovo Velenje, 1985.
Fr. Klančnik, rkp, zv. izgubljen.
Pesmi svatovske.*

PESMI SVATOVSKÉ

*Franjo Mlinšek (1890 - 1973),
učitelj, zapisovalec narodnih
pesmi, ljudskega in narodnega blaga.
Isti, rkp. zapuščina; več zvezkov
(kseroks: Muzej Velenje).
Šaleški razgledi: v pripravi.*

SNUBITEV

*Drevi gremo snubit jo.
Po tej stezici za vodo.*

*Od Celovca pa do Marburga
Je šmentran draga cirnga.*

*Očka pravijo sedemsto,
Al to premajhna dota bo?*

*Če očka pravijo sedemsto,
še mat enmal primaknejo.*

*Stopimo torej v kamrico,
Tja v kamrico za mamico!*

*Pa mamca pravjo, nič ne dam,
ker majhnih dosti še imam.*

*Ko očka doto štejejo,
se mamca milo jočejo.*

x x x

SLOVO ŽENINU

*Eno pesem zapojmo,
Kar fantov je tu.
Od našga tovarša
Vzemimo slovo.*

*Vso srečo ti vošmo
Mi v tvojmu stanu,
Veselo živeti
Se svojo ženo.*

*Dosihmal si bil špan,
Zdaj boš imenovan
En zakonski mož,
Naš prijatelj še boš.*

*Preljubi naš špan,
Vso veselje na stran,
Če si bil kdaj razžaljen,
Odpusti zdaj nam!*

*Tako se veselje
Teh fantov spremeni,
Kdar špana zgubimo,
Smo žalostni vsi.*

*Povzdignimo glas
Vsi kolikor je nas,
Tud v zakonskem stanu
Se spomni na nas.*

x x x

SVATOVSKI KLIC

Hvaljen bodi, Jezus Kristus. Dobro jutro nam vsem skupaj bog daj, dobro jutro, starešina in hišni gospodar, ali ste doma ali ne, ali spite ali bedite, al se nam le veselo smejite, ali pšeničko prebirate, ali voličke štirigate in se z denarjem igrate? Mogoče premišljuje prvo božjo osebo boga Očeta, ki nas (je) ustvaril () prav tako? Pustite to pobožno premišljevanje na stran in nam dajte odgovor tak, da bo prav za vas in za nas in bo po volji vsemogočemu bogu v svetih nebesih...

(godci igrajo)

Starešina jaz sem klical k prvemu, kličem zdaj k drugemu, al mogoče premišlujete drugo božjo osebo, boga Sina, ki je nas na svetem križu odrešil, je prav tako, ali pustite zdaj to pobožno (premišljanje) na stran in obrnite se k nam in nam dajte odgovor tak, da bo prav za vas in za nas in bo po volji usmiljenemu bogu v svetih nebesih ...

(godci igrajo...)

Starejšina jaz sem klical k prvemu, k drugemu, zdaj kličem že k tretjemu. Mogoče premišľujete tretjo božjo osebo, boga sv. Duha, ki nas je pri svetem krstu posvetil in se prikazal v Palestini v podobi belega goloba, ko je Janez Krstnik Jezusa krševal ob reki Jordan, pustite zdaj vse to na stran in obrnite se k nam in nam dajte odgovor tak, da bo prav za vas in za nas in bo po volji trojedinemu bogu v svetih nebesih...

(godci igrajo)

x x x

*Nalijmo si glažke danes lepo,
napijmo zdravičko ženinu to,
da bil bi ta dan ves v zlato vkovan,
v katerem boš stopil v ta zakonski stan,
naj bi bil z bogom začet in končan,
mi hočemo te lepo pozdravit
in en lepi najglček na srce postaviti,
ta najgolč bo cvetel belo ko sneg,
da bi se ženin v tem zakonskem stanu
držal vedno na smeh.*

*Do vrha danes kupce nalijmo
in ženinu na zdravje napijmo,
naj dolgo ženin bog te živi,
v blagosti sreče nevenljive,
kolkor kapljic v glažku sije,
tolko sreče na venec vije
tebi ženin
in cvetici zaročeni zdaj ženici.*

x x x

NEVESTI
(napitnica)

*Prekrasni rožni vrt stoji
na slavnej zemlji štajerski,
veliko rožic tam cveti
in daleč njihov duh slovi,
ta vrtec je pa škalska fara,
rožice pa poštene so device,
ki krasi jih nedolžno lice,
najžlahtnejša je rožca zala
do hiše ženinove zadišala,
ki danes bo pred oltarjem stala,
ženinu bo zvesto srce dala,
ta rožca je ljubljena nevesta,
ki bo zdaj gospodinja zvesta,
zato napijmo to zdravico,
bog živi krasno in miljeno cvetlico.*

x x x

NEVESTINO SLOVO (1)

*Le jemlji nevesta slovo,
Na božjo pot gremo s teboj
Zdaj vzeli te z ledik stanu
In dali te bomo možu.*

*Le jemlji nevesta slovo,
K poroki iti sram te ne bo
Devica poštena si bila,
Poštena za možem boš šla.*

*Le jemlji nevesta slovo
Od svojega očeta lepo,
Skrbeli so lepo zate,
Zahvali jim srčno za vse.*

*Le jemlji nevesta slovo,
Materi poljubi roko!
Oj, koliko so imeli skrbi
Da zrasla poštena si ti.*

*Le jemlji nevesta slovo
Od bratov in sestic lepo!
Prijazno jim roko podaj,
Da preveč ne jokajo zdaj!*

*Le jemlji nevesta slovo
Od znancev in žlahte lepo!
Da bode naš Jezus vesel,
Med svate nebeške nas vzeli.*

*Le jemlji nevesta slovo
Od svojih tovarišic lepo
Ž njimi prijazna si bila,
Tudi zdaj jih ne boš zapustila.*

x x x

NEVESTI ZA SLOVO (2)

Danes je še vse veselo
V mojim ledik stanu,
Zadnjokrat so mi ptičke pele
Lepo pesem juterno.

Kje je tisti lepi vrtec,
Kjer so rožce moje ble?
Kje so ptičke zdaj vesele,
Ki so men prepevale?

Žalostna bom žalovala
Ko bom krencl z glave dala
Ker ne bodem dekle več
Oh moj ledik stan je preč.

Danes je še vse veselo,
Vse prepeva prav lepo.
Srce moje pa žaluje,
Mogla bom jemati slovo.

Zbogom, z bogom, ljubi oče,
Ker mi ni ostal mogoče,
Dajte blagoslov mi svoj,
Naj od hiše gre z menoj!

Srečno, ljuba moja mati,
moram se od vas podati.
Težko ste vzredili me,
Hvala srčna vam za vse.

*Srečno, bratje in sestrice,
Vi vrstniki in vrstnice,
Skupaj smo izrastli mi,
Zdaj se moramo ločiti.*

*Bodite zdravi in veseli,
Ker ste me za ljubo imeli.
Zdaj podam se jaz od tod,
Bog mi daj prav srečno pot!*

x x x

NEVESTI ZA SLOVO (3)

*Nevesta, konjički žvenkljajo,
Po redu napreženi so,
Tud šopke že svati imajo,
Potreba bo vzeti slovo.*

*Al tebe zdaj žalost pripeka,
V otožnosti srce kipi,
Čeprav govorila bi rada,
Besede ti jok zatopi.*

*Vam, oče in mati, zahvalo
V imenu neveste jaz dam,
Devico vzredili ste zalo
Ne daleč od vas jo peljam.*

*Dobrote ne bo pozabila,
Do smrti hvaležna vam bo,
Za vse bi zdaj zahvalila,
Al solze ji mile teko.*

*Vam, bratje in sestre, za slovo
Iz srca zdaj roko podam.
Priimek bo imela na novo,
Ko prišla bo v hišo moža.*

*Al vendar ostane še vaša,
Po rodu je vaše krvi,
Pokazala bo, če kdo vpraša,
Kje dom do nje starišev je.*

*Tovariši in nje tovaršice
Mladosti potekel je čas,
Ne zabite svoje vrstnice,
Tud ona bo pomnila vas.*

*Le bogu zdaj njo izročite,
Naj zakon prav srečen ji da,
Da srečno tud vi nastopite,
Bo ona prosila boga.*

*Vam, stariši, bog naj povrne,
Kar ona odnesla zdaj bo,*

*Naj žalost v veselje obrne,
Saj ste jo odpravili lepo.*

*Veselje vam daj doživeti,
Nad hčerko, ki gre zdaj odtod
Da če vas obišče ob letu,
Pripelje svoj ljubi zarod.*

*Deviški stan boš zapustila,
Poštena od hiše zdaj greš,
Moža se boš zdaj veselila,
Pošteno objeti ga smeš.*

*Od matere si podučena,
Po nauku zdaj ravnaj,
Bod zvesta in pametna žena,
Le ubogaj moža in spoštuj.*

*Za slovo zdravico napijmo
Zdaj tudi domačim ljudem,
Bog usliši, kar iz srca želimo,
Dobroto prijateljem vsem.*

*Bog zakonska mlada ohrani,
Da njima veselo živet,
Nesreče ju angel naj brani
Naj včakata velko let!*

x x x

NEVESTI ZA SLOVO (4)

*Se solnce ozira lepo,
Ker jemlje nevesta slovo.
Se bo omožila, devištvo pustila,
Stopila bo v zakonski stan.*

*Dekleta, vam rožce pustim,
Nedolžnost pa fantom zročim.
Nedolžno živeti najboljše je na svetu,
Najlepši deviški je stan.*

*Mladenče, poštene može
In moje prijatelje vse
Zdaj v duhu objamem, od vas slovo vzamem
In lepo zahvalim se vam.*

*Preljubi moj stariši vi,
Zahvalim vas s solznimi očmi.
Vse vaše trpljenje in skrbno rejenje,
Vse Jezus povrne naj vam!*

*Vsi bratje in tudi sestrice,
Ki z menoj izrastli ste vsi,
Pošteno živite in bogu služite,
Tak nauk za slovo vam dam.*

*Sosedi in sosede vi,
Vas prosim, odpustite mi,
Se lepo ločimo, prijazno živimo,
Bo tudi sam večni bog z vam.*

*K nebesom povzdignem oči,
Ker pri vas ostati mi ni,
Slovo moram vzeti, za možem po sveti
Vsa voljna se moram podat.*

x x x

NEVESTI ZA SLOVO (5)

*Nevesta zmisli na današnji dan,
Kam tvoja pot te pelje,
Da v temu stanu ledičnem
Je rožca odcvetela.*

*Po te so prišli svati danes,
Se z rožcami obdani,
To kaže tvoje poštenje
Nedolžnost pridržano.*

Oj, danes je to zadnjikrat,
Da tebe krencl cira,
Na tvoji glavi rožica
Ne bo nič več cvetela.

Stopila bodeš pred oltar
Ko deklica poštena,
Tam boš dobila zakonski par,
Boš svojega moža žena.

Pred, ko boš spred oltarja šla,
Naj Jezus gre zraven tebe,
Le sprejmi ga na ohceti,
Ne pusti ga od sebe.

Tud ženin si Marijo zber,
Marijo k dobri volji,
Vsa družba ti pa sreže naj,
Za mater si jo izvoli.

Če onadva sta sredi vaj,
Bo sreča v vajnem stanu,
Bo sveti zakon vsaki čas
Visoko spoštovani.

Še nekaj bi te spomnil rad,
Nevesta, ne zameri,
Od svojih staršev zadnjokrat
Ti danes slovo vzemi.

Poljubi mamico lepo,
Lepo se jim zahvali,
Oj, kolkokrat so mogli vstat,
So tebe pestovali.

*Zahval se svojmu ateku,
Ki so te gor vzredili,
V krščanskem nauku tak lepo
So tebe podučili.*

*Al zdaj pa boš, nevesta ti,
Ti drugi dom imela,
Tim drugim staršem se boš ti
Pridružila vesela.*

x x x

NEVESTI ZA SLOVO (7)
(zvečer pred poroko)

*Deviški stan jaz zapustim,
Bogu, Mariji izročim.
Bogu zahvalim lepo se,
Ki srečno je ohranil me.*

*Do zdaj sem dekle prosta bla,
Sem lahko si prepevala,
Sem trgala si rožice,
Ki so družice moje ble.*

*Po zraku so prepevale
Preljube drobne ptičice,
Mi dobro srečo voščila
Je tudi prijazna grlica.*

*Po vodi bistri plavale,
So mimo mene ribice.
Pozdravljale so me z glavo,
Ker bila sem dekle mlado.*

*Pa kako hitro mimo je,
Veselo obledelo vse.
Tud rožce so osule se,
Ki mlada leta venčajo.*

*Razpletite mi portice,
Ki so dekleta lepšale.
Ne smem jih žena več nosit,
Na vsel jih moram zapustit.*

*Prelepi moji pankelci,
Zeleni in pa pisani,
Za vsel zdaj vas jaz zapustim
In težo zakonsko dobim.*

*Zdaj denem pušlce na stran,
Ker stopla bom v zakonski stan
Veselje moje bili ste,
V prihodnje niste več zame.*

*Preljubi srebrn krencl moj,
Iz glave dala te bom zdaj,
Le samo to tolaži me,
Da nisem prej izgubila te.*

*Sem bila srečna deklica,
Bom tudi žena zakonska.
Vsa v voljo božjo se podam,
Tudi v zakonu me ne bo sram.*

x x x

PESEM ŽENINU

*Eno pesem čem zapeti,
Ker smo prišli semkaj k vam,
Ženinu in tud nevesti,
Ker sta stopila v drugi stan.*

*Sveti zakon sta sprejela
Ravno na današnji dan,
Dab bla zdrava in vesela
In dab bil srečen vajni stan.*

*Zdaj primi, ženin, glažek v roke
In zdravičko ti napij,
Ž njim pa trinkajte pošteni svatje,
Da se ženin razveseli.*

*Prim, nevesta, glažek v roke
In zdravičko nam napij,
o pošteni svatje,
Da se nevesta razveseli.*

*Bog naj vodi, angel spremljaj
Na tem svetu velko let,
Milost božja vaj podpiraj,
Da bi mogla srečno umret.*

*Morbit reve in nadloge
Tudi pridejo črez vaj,
Le prav voljno jih pretrpta,
Da bo pot gor v sveti raj.*

x x x

PESEM OD POROKE

*Veselo bod pozdravljena
Plešivška okolica,
Ker danes si dočakala
Spet enga para novega.*

*Mi smo pa že davno vedli,
Dab tukaj dobre volje bli,
Gospod dekan oznanili
So že pred dvema tednoma.*

*Ponedeljek jutro zgodaj že
Se sliši močno streljati,
Tud godci se že slišijo vmes,
Ki vabjo svate vse na ples.*

*Očka in mat so tako djal,
Kadar smo slovo jemal,
Sam večni bog požegnaj vaj,
In tud navekomaj.*

*Potem smo lepo v cerkev šli,
Smo sveto mašo slišali.*

*Nevesta se enmal solzi,
Ker ledik stan svoj zapusti,
Pa bogu se izročita oba,
S tem vidva tolažita.*

*Potem smo cerkev zapustil
In proti domu se vrnil,
Oštir je pa na pragu stal,
Bi rad vsem svatom piti dal.*

*Prva zdravička naj velja
Za gospoda župnika,
Ker so ta par poročali
In bogu priporčali.*

*Bog jih obvar veliko let
In daj vse dobro na tem svet
Poročat kak pošteni par,
Ki pride pred žegnan oltar.*

*Drugo zdravičko bom napil,
Staršneta bodem v misli vzeli;
Ta šment je naglo naprej vdrl,
Pred nam je duri dol zaprl.*

*Goden je, pa napijmo vsi,
Na pust nevesto naj dobi,
Da bo tud an prav vesel,
Pri njej se gor na peči grel.*



*Zdravica naj gre krog in krog,
Požegnaj nas sam večni bog,
Vsak pa naj pogleda sem,
Kako jaz vince piti znam.*

x x x

OD KANGALIJSKE GOSTIJE
(napitnica)

*Zapojmo vsi skupaj zdravičko le-to,
En glaž tega vinca je močno sladko,
V čast ti presveti trojici
In pa Mariji devici.*

*Jezus je vendar usmiljenega srca,
Za kar ga prosimo, saj on vse da,
Naj si bo kruha al vina,
Vse že pripravljeno ima.*

*V Kangalileji ena ohcet je bla,
Sta Jezus in Marija tudi v svatovšni bla,
Marija je prosila sina,
Svatom je zmanjkalo vina.*

*Jezus je uslišal Marijino prošnjo,
Je rekel natočte šest vrčev z vodo,
Dajte poskusit starešinu,
On bo pohvalil to vino.*

*Starejšina je glažek v roko prijel,
Vsim skupaj je tole zdravičko napil,
Kje ste to vince dobili,
Prej nismo takega pili.*

*Preljubi človek, pri mizi sediš
In en glažek vinca pred seboj držiš,
Ogledaj se okoli sebe,
Če je kak ubožček zraven tebe.*

*Če pa ti enmu glaž vinca podaš,
Njemu njegovo tud žejo vgašiš,
Sam Jezus ti bode povrnil,
Z nebeško te krono bo okronal.*

*Če pa ti človek tud žejo trpiš
In eno kapljico vode želiš,
Spomni se na verne dušice,
Kaj so za ene srotice.*

*Ta uboga srotica tam v vicah trpi,
Prav milo tam kliče te žive ljudi,
Da bi se nanje spomnili,
Za nje tud boga prosili.*

x x x

ZDRAVICA (II)

Dajmo žalosti slovo,
Sladko vince pijmo,
Ko ga v glažku več ne bo,
Druzega nalijsmo,
Vsak popij ga - izlij brez skrbi.

Vmes naj pesem se glasi,
V srce naj nam seže,
Naj k ljubezni nas budi,
Zvesto naj vas veže.
Vse okrog, brez nadlog, živi bog!

Naj se pesmice vrste,
Vsaka skrb naj mine,
Naj vesele nas store,
Naj otožnost zgine,
Le zapoj, bratec moj, ja, z menoj!

Trčimo še enkrat vsi,
Bratje naše so krvi,
Bog nam jih ohrani,
Na okrog, brez nadlog, varuj bog!

Dajmo zvesto si roke
V slogi ljubeznivi,
Naj za slovo nam srce
V prsih živo bije,
Da z njo zmir oko zvesto bo.

x x x

ZDRAVICA (III)

*Bratje, kozarce nalijte,
Vince je ljubim sladkost,
Vince nam daje krepost.*

*Če so na svetu bedaki,
Ki vince nam pit prepove,
Bratje saj vi niste taki,
Men prepovedal ga nihče ne bo.*

*Kadar prijatelj nalije,
Vinca v glaž sladkega mi,
V srcu veselje zasije,
Skrb in tud žalost mi precej mini.*

*Vince od boga darvano
Srce nam razveseli,
Samo hudobnim ni dano
Z vincem si žalost pobit.*

*Bratci, le glažke nalijmo,
Bodimo veselga srca,
In pa boga zahvalimo,
Ker vinca nam dobrega da.*

x x x

ZDRAVICA (IV)

*Hajdmo, ljubi brati
Dan se nam že krati,
Nikar tako ne stojmo,
Eno si zapojmo.*

*Dokler smo še mladi,
Smo veseli radi,
Kadar starost dojde,
Pa veselje pojde.*

*Kupce si nalijmo,
Pametno ga pijmo,
Naj le gre okolo,
Dokler bode moglo.*

*Srečo mu želimo,
Oče milostljivi,
Dolgo naj te živi.*

*Nevesta težko čaka,
Da si grlo zmaka,
Hitro daj popiti,*

*Tam je še en suhec,
Mrzel ima trebuhec,
Pij ga na debelo,
Vince te bo grelo.*

*Starešina naj pokaže,
Kak se grlo maže,
Potlej po navadi
Pijemo vsi radi.*

*Starešina vi, ti drugi
Vam bomo zapeli,
Zdravi ostanite,
Pit se ne branite.*

*Sosedi s planine
Pridejo prav vroče,
Mormo jih hladiti,
Žejo jim gasiti.*

*Očka stara klupa,
Piti se ne upa,
Čaka na povelje,
Spolniti nam želje.*

*Sosed najtimlajši,
Pije ga najrajši,
Glej, da varno piješ,
Da se ne poliješ.*

*Druge sem povabil,
Na sebe sem pozabil,
Men zdaj natočite,
Na zdravje mi napijte.*

*Imamo tud lesjaka,
Žejn je kakor spaka,
Če mu ne damo piti,
Bo kure šel loviti.*

*Kdor ima zvesto ljubco,
Naj izprazni kupco,
Kdor pa ljubce nima,
Naj si jo naštima.*

*Kdor ima pridno ženo,
Sprazni kupco eno,
Da bomo spoznali,
Kak se z ženo hvali.*

*Sestrica preblaga,
Nam si vsem predraga,
Vrsta te zadela,
Pij, da boš vesela.*

*Sestrica ta druga,
Vedno si nam ljuba,
Tebi zdaj napijmo,
Da te počastimo.*

*Sestrica ta tretja,
B' rada pila mleka,
Tud vince zdravo
Ti ne pojde v glavo.*

*Druge sem povabil,
Na sebe sem pozabil,
Men zdaj natočite,
Na zdravje mi napijte.*

*Vsakemu zapeti,
Nimamo kje vzeti.
Cela tovarišija
Na zdravje naj ga pije.*

*Ker je vince zlato,
Teče nam prav gladko,
Da še to ne vemo,
Kdaj domov že gremo.*

*Sveti luna blede,
K nam skoz okno gleda,
Čas se je ločiti,
Šentjanževca popiti.*

*Zdaj pa še tazadnjo,
Kakor že navadno,
Čast bogu recimo,
Da se zahvalimo.*

x x x

OGLARSKA

*Poslušajte, fantje, en žalosten glas,
Dva ljuba tovarša se ločta od nas,
Sta vzela slovo od ledik stanu,
Mi fantje od nju ravno tako.*

*Tak hočmo mi zdaj naše slovo zapet,
Od ljubih tovarišev in od deklet,
Dab bil srečen ta dan, ko sta stopila v drug stan,
Dab bil z bogom začet in končan.*

*Najprej si podajmo te desne roke,
Prijazne pozdrave ima naše srce,
Ker solnce bliskeče in luna svetli,
Prijatli ostanemo mi.*

*Preljuba nevesta, spremenjen je stan,
Vse ledik veselje zdaj stopi na stran,
Oj hribi, doline, tolažite nas,
Preljuba tovarša tud vaj.*

*Prelepo cvetele so rožice nam
In ptičke veselo so pele pred nam.
Se solznim očmi slovo vzemimo mi
Od veselih in kratkih norčij.*

*Vsi fantovski troni te prosimo zdaj,
Če smo te žalili, odpusti zdaj nam,
V sovraštvu na svet ne smemo živeti,
Če hočemo srečno umreti.*

*Bog živi, bog živi, ta zakonski par,
Katera sta stopla pred sveti oltar,
Prijatli ko prej ostanemo zdaj,
Bog daj, da bi prišli v svet raj.*

x x x

VESELICA SVATOVSKA

*En glažek bom v roke prijel,
Vsim svatom okoli napil,
Da pojde okoli vsem svatom po volji,
Da bo je tud ženin vesel.*

*Bog ustvaril je vince za nas,
Posebno za ohcetni čas,
Dab ga mi pili, veseli vsi bili,
O, dab le bil Jezus pri nas.*

*Camer je glažke nalil,
Vsak svat ga bo čisto ven spil,
Da bo vedel tim drugim povedat,
Kedaj je na ohceti bil.*

*V Kangalileji tako,
Jim vinca je zmanjkalo blo,
Marija je bila jim vince sprosila
Od svojga preljubga sinu.*

*Je lušno na ohceti bit
in vince po pameti pit,
Poboljšat življenje, polajšat trpljenje,
Prijazno en drugmu napit.*

*Le dajmo zdravice naprej,
Nobeden prenehat ne sme,
Le dajmo zdravico z leve v desnico,
Prav židane volje smo zdaj.*

*Ker židane volje smo zdaj,
V veselju nam srce gori,
Z veseljem ga pijmo, saj družga dobimo,
Dokler še iz soda verli.*

*Oh, srečna ta ohcet pač bo,
Vesolja se držmo zvesto,
Bo srečno minila, nas vse veselila,
Kdar kol se bomo spomnil na njo.*

x x x

KRENCL PLES

*Camar: Preljubi moji svatje,
Zdaj stopte na stran,
Da jaz svojo družičko
Po sredi peljam.*

*Družica: Po sredi zdaj grem,
Pa si zmislit ne smem,
Da nesreča mi bo,
Ko za venček bo šlo.*

*Camar: V Ljubljanci sem bil,
Sem klobuček zgubil,
Sem se semkaj pridružil,
Da bi družga dobil.*

*Družica: Ko bi camar bolš bil,
Bi klobuček dobil,
Si pa tak en falot,
Si ga išč podrugod.*

*Camar: Družička moja
Ima pa venčka dva,
Tak dolgo bom rajal,
Da bom dobil oba.*

*Družica: Se nič ne štimam,
Ko dva venčka imam.
Nobenga ne dobiš,
K(er) včas drugam letiš.*

*Camar: Družička mi pravi,
Da mi venčka ne da,
Če mi venčka ne da,
Naj še šopek ima.*

*Družica: Rožmarinovo jutro
Bo najgolčev dan,
Pa le srečno, moj camar,
Al zdaj pa jaz grem (pobegne).*

*Camar: (gre ponjo)
Družička moja
Pa glih skor mi je ušla,
Iz ljubezni do svatov
Nazaj je prišla.*

*Družica: Moj camar je lep
Kakor najgolčev cvet,
Še lepši bi bil,
Kob moj venček dobil.*

*Camar: Ko bo solnce prisjalo
Čez hribe trikrat,
Bom jaz tebe golfal
Za venček enkrat.*

*Družica: Moj camar študira,
Da bi me golfal,
Le sam, sam naj se varje,
Da ne bo goljufan.*

*Camar: Preljubi škrjanček,
Le tak mi zapoj,
Da bo dala družička
Mi venček nocoj.*

*Družica: Če se nizko prikloniš,
Ti camarček moj,
Ti bom dala klobuček
In venček tud svoj.*

*Camar: Sam Jezus, Marija
Naj bosta z menoj,
Sem se nizko priklonil,
Pa vse je zastonj.*

*Družica: Če se trikrat prikloniš
Ravn tu pred menoj,
Ti bom dala nedolžni
Venček jaz svoj.*

*Camar: V Gradcu na placu
Je pisan papir,
Se ti lepo zahvalim,
Družička, za cir.*

*Družica: Sem venček ti dala
Iz kramarskih rož,
Le glej, da boš kmalu
En zakonski mož.*

*Camar: Sem fantič vesel,
Ker sem venček dobil,
Na zdravje družičke
En glaž ga bom spil.*

*Družica: Preljuba nevesta,
Oh, kaj bo pa zdaj,
Sma venček zgubile,
Marija pomagaj.*

*Camar: Družička moja,
Pa ne bodi jezna,
Ker nimaš zdaj sama
Več venčeka dva.*

*Družica: Moj camar se suče
Ko mlinsko kolo,
Pa ravno zato,
Ko za moj venček je šlo.*

*Camar: V plešivski okolci
Ena hišca stoji
Tam notri boš dekle
Prebivalo ti.*

*Družica: Oj, camerček moj,
Pa le vriskaj in poj,
Čeravn vriskal ne boš,
Al moj pa le boš.*

*Camar: Imam še par kronic,
Jih godcem podam,
Zaigrajte polko,
Da se zibalo bo.*

xxx

*Družica: Preljuba nevesta,
Oh, kaj bo pa zdaj,
Sma venček zgubile,
Marija pomagaj.*

*Camar: Družička moja,
Pa ne bodi jezna,
Ker nimaš zdaj sama
Več venčeka dva.*

*Družica: Moj camar se suče
Ko mlinsko kolo,
Pa ravno zato,
Ko za moj venček je šlo.*

*Camar: V plešivski okolci
Ena hišca stoji
Tam notri boš dekle
Prebivalo ti.*

*Družica: Oj, camerček moj,
Pa le vriskaj in poj,
Čeravn vriskal ne boš,
Al moj pa le boš.*

*Camar: Imam še par kronic,
Jih godcem podam,
Zaigrajte polko,
Da se zibalo bo.*

x x x

Šaleška inačica: II
Š 5286, Pesmi svatovske

DRUŽICA IZROČA CAMARJU KRANCELJ

Camar: Preljubi vi svatje,
Le stopte na stran,
De moja družico
Po sredi peljam.

Družica: Ti doli po cesti
En vozek derdra,
Se gvišno moj camer
Po krancel pelja.

Camar: Družica je moja
V štacunico šla,
Mi kupla lep krancel
In pušelca dva.

Družica: Že zunaj okol hiše
En vetrc pihlja,
Me gvišno moj camer
Za krancel fodra.

Camer: Družica ta moja
Ma krancelna dva,
Tak dolgo bom rajal,
Da dobim oba.

*Družica: Se kar ne štimam,
Ko dva krancelna mam,
Saj ti ga ne dam,
Ga še nucati znam.*

*Camar: Družica pa moja
Ma krancelna dva:
Če mi enega ne daš,
Pa še pušlec tu maš!*

*Družica: Pa Jezus, Marija
Naj bota s teboj,
Se nizko prikloni,
Pa krancel bo tvoj!*

*Camar: V velenski štacuni
Je pisan papir,
Jaz mojo družico
Zahvalim za cir.*

*Družica: Je Jezus moj ženin
Je angel moj svat,
In tistem hočem
Jaz zvesta ostat.*

*Camar: Te lepo zahvalim,
Družica moja,
Si dala mi krancel
In pušelca dva.*

*Družica: Je tička zletela
Iz tiste vode,
Kj lani moj camer
Napajal konje.*

*Camar: Družico sim prašal,
Čegava bi bla,
Pa tak mi je rekla,
Da camarjeva!*

*Družica: Je tička vesela,
K na vejci sedi;
Pa bi camer ne bil,
Ko je krancel dobil!*

*Camar: Zahvalim za jesti,
Zahvalim za raj,
Le postljo nam dajte,
Da gremo mi v kraj.*

*Družica: Rožmarinovo jutro
In nagelnov dan,
Pa srečno moj camer,
N,o zdaj pa jaz grem.*

x x x

Franjo Mlinšek, zps.

OD NESREČNE ŽEBITVE

1.

*V sedajnimu času je fantom gorje,
oženil bi se rad, pa sam ne vej kje.
Nevesto si zbrav no kam se podav
Na Štajersko, Kranjsko, Koroško tako,
da dobro bi blo.*

2.

*Nevesta se resno zlo lahko dobi,
zavn tega so še pa tudi skrivne reči.
De molčat ne zna in skoz žlobudra
In vsaki bo vedev, katir jo dobi,
kako se godi.*

3.

*Poprej mu obeta prijazno srce,
srčno ljubezen in pridne roke.
In dobro bi blo, ko b resno vse blo;
eno tako nevesto bi hotev jes met,
za ženo vzet.*

4.

*Pa komaj šele reveža v roke dobi,
mu že obeta, da mu bode gorje.
Če me vbogal ne boš, ne bodeš moj mož.
Enga tacga sem zbrala, kater bo men všeč,
pober se ti preč!*

5.

Prav velika nadloga se resno godi,
katir eno resasto babo dobi.
Ljubezen je proč, pomagat ni več.
Na glavo perhajajo sivi lasje,
takrat je gorje.

6.

Če mož v oštariji zapije en groš,
ma žena ži domaj nabrušeni nož.
Če dolgo ga ni, za njim rezleti,
za vrata se vstopi, ga zmirja tako,
da sram bi ga blo.

7.

Če mož odkod pride, nad njim zavreši,
na pragu ga čaka, mu vpije na glas,
da sliši vsa vas:
No, kod si pa hodil, nesrečen lapuh,
pijanc potepuh?

8.

Jes pa ne maram, oženiv se bom,
če ženka bo huda, pretepav jo bom.
Ne maram pa nič, zasukav bom meč,
bom vdariv po glavi po hrbtu tako,
da molčala bo.

9.

Korobač je pač vendar ena dobra pomoč,
po njem se pa stori hrbet vroč.
Kamor perleti, klobasa se stri.
Enga taka korobača se b' bala dobit,
po hrbtu ali po rit.

x x x